

Romero: "Estem a dos punts del PP"

1999
eleccions

El secretari general del PSPV-PSOE, Joan Romero, comença a consolidar-se no solament com el líder del seu partit per damunt de famílies, sinó també com el candidat socialista amb més possibilitats de guanyar el procés de primàries.

Tot just vostè es disposa a concórrer en un procés de primàries, Zaplana celebra els seus tres anys de mandat al davant de la Generalitat Valenciana. Quina és la seua valoració com a secretari general del PSPV-PSOE d'aquest període polític?

—Ha estat un període en què s'ha produït un retrocés molt important en la necessària construcció del nostre encara fràgil estat de benestar social. En tres anys s'ha reduït la inversió pública en els sectors bàsics, estratègics, com ara l'acabament de la xarxa de centres públics d'ensenyament, la de centres de salut... per altra banda han estat tres anys en què s'ha obert pas a l'especulació urbanística, a la degradació ambiental, i recorde que és l'única comunitat autonòmica en què no s'ha considerat ni tan sols una llei de residus sòlids, on no hi ha ni un sol lloc d'abocament de residus sòlids industrials... S'ha produït una connivència amb grups de pressió i sectors de negoci, complicitat sempre al voltant de Zaplana i del seu nucli proper. Sempre que ha pres una decisió ha tingut relació directa amb aquests nuclis. Pel que fa a la política de llibertats, Zaplana ha demostrat què és possible fer amb un tarannà antidemocràtic. Zaplana no és un demòcrata i ho ha demostrat aquests darrers tres anys utilitzant d'una manera abusiva els mitjans de comunicació públics. Ha estat un govern capaç de passejar la imatge del País Valencià, de la Generalitat, per les pàgines de successos, siga pel cas Dolores, siga pel cas Cartagena... Hi ha una atmosfera d'opacitat que plana sobre la vida pública valenciana. La darrera dada que donen els ciutadans valencians és ben clara, vuitanta-cinc de cada cent ciutadans pensen que Zaplana no compleix els seus compromisos.

—Supose que es refereix a la mateixa enquesta que publicava fa uns dies el diari Levante. Una enquesta que d'altra banda indica que el PP encara té un avantatge sobre el PSPV-PSOE de 7,6 punts pel que fa a la intenció del vot. Quina és la seua opinió sobre aquestes dades?

—Nosaltres tenim una altra informació i és que la diferència és de dos punts. En qualsevol cas m'interessa més la tendència que diu que el PP arribà al seu sostre electoral el juny del 95. Un sostre que obtingué arreplegant-ho tot, el vot de l'extrema dreta, de la dreta es-

Romero ha endurit darrerament el seu discurs polític envers Eduardo Zaplana. Alhora mira de guanyar les primàries del seu partit.

RAFA GIL

Segons Romero, el PP ja va arribar al seu sostre electoral al maig de 1995. El secretari general del PSPV-PSOE creu que la tendència és favorable al seu partit. Romero també descarta un hipotètic pacte en el futur amb Unió Valenciana en un context d'aliances adreçat a cercar la governabilitat de la Generalitat.

tricta, de la dreta moderada, del centre i fins i tot d'alguns sectors del vot progressista que volgué situar el PSPV en l'oposició. Des d'aleshores el PP o s'ha estabilitzat o va baixant. Hi ha una recuperació espectacular de la intenció de vot al PSPV-PSOE, d'acord amb les seues dades, en algunes ciutats com per exemple Alacant. La qüestió és que van baixant. Sempre he dit que el PP no guanyà les eleccions, sinó que les perdé el PSPV, que és molt diferent. Zaplana és un personatge que no té crèdit, que no genera confiança.

—*Un dels missatges llançats per vostè aquests darrers mesos, a més del de la renovació, ha estat el de la valencianització del partit dels socialistes valencians. No obstant això, molta gent no oblida que l'actual televisió valenciana, o l'indefinició identitària i lingüística del País Valencià és una herència de dotze anys de Joan Lerma (PSPV) com a president de la Generalitat Valenciana. Està d'acord amb aquesta anàlisi? Amb Romero com a president de la Generalitat seria possible un canvi d'orientació del PSPV en aquest sentit?*

—Eh... La televisió valenciana fou un encert més enllà de la programació diària més o menys encertada en el passat. Era l'únic instrument o el més potent de la recuperació de la llengua...

—*Però es va fer bilingüe...*

—Bé, però l'origen i naixement era posar en marxa un mecanisme de recuperació del valencià. L'objectiu polític era clar. Quant a la qüestió lingüística tinc una cosa molt clara. Ací hi ha un conflicte característic d'algunes comunitats bilingües i que en aquest cas s'ha creat artificialment a partir dels primers anys de la transició perquè hi havia la dreta que tenia la intenció

de traure'n rendibilitat política. Però no hem de mirar al passat. Ara que governa la dreta, i potser per això és el moment històric més adient, estem, crec, en condicions de poder afrontar una solució. Sóc partidari d'un consens civil, no polític. El consens polític no serà suficient per solucionar el problema. Els socialistes estem entestats a contribuir a fer que això siga possible. Amb tot, en aquest moment no sóc optimista, veig dificultats, massa dubtes entre els responsables polítics de la dreta. Tot i això, hem de deixar que el Consell Valencià de Cultura continue treballant.

—*I després de tot, el socialisme havia d'estendre la mà a una dreta que durant mesos s'ha dedicat a escanyar la precària normalitat lingüística del País Valencià?*

—Era necessari. Aquest és un d'aquells conflictes que niuen en un poble i que si ningú no fa una passa honesta i desinteressada des del punt de vista polític sempre persisteixen i distorsionen. Sóc conscient que és un tema d'estat i com tal ha de ser tractat.

—*Vol dir que acabarà portant aquest tema a les instàncies centrals de l'estat espanyol?*

—A Madrid, no hi hauria d'anar. És un tema que

"Hi ha una recuperació espectacular de la intenció de vot al PSPV-PSOE, d'acord amb les dades del PP, en algunes ciutats com per exemple Alacant. Sempre he dit que el PP no guanyà les eleccions, que les perdé el PSPV, que és molt diferent."

s'ha de resoldre al País Valencià i pels valencians. Em referia al seu caràcter d'interès general. A Madrid pense anar amb altres qüestions. Tinc intenció de valencianitzar les nostres propostes. Crec que el poble valencià majoritàriament s'ha adonat durant massa anys que hi havia massa subordinació o silencis respecte a les decisions preses a Madrid pel mateix PSOE, que no ens beneficiaven o que no reflectien el que pensàvem la majoria dels socialistes valencians. Crec que en el mateix marc federal en què estem hem de ser capaços de fer compatibles les propostes solidàries i el fet de ser federalistes. És la diferència que tenim amb el nacionalisme. Nosaltres advoquem per unes relacions multilaterals i transparents, a diferència del nacionalisme, que sempre busca relacions bilaterals i opaques. Això és compatible amb el desig que el País Valencià tinga la condició de nacionalitat històrica o que pose en marxa altres decisions en defensa d'allò nostre en matèria d'infraestructures o de polí-

lítica d'investigació...

—*Alguns dels seus detractors diuen que vostè seria capaç de pactar amb Unió Valenciana a fi de garantir la governabilitat de la Generalitat. És això cert?*

—És una afirmació feta per alguns detractors! (Riu)

—*Insistesc en la pregunta.*

—Quan d'ací un any el poble valencià haja parlat, haja votat i es conformen majories i minories ja serà hora de parlar de formes de cooperació. Amb tot, jo as-

pire a tenir majoria suficient perquè crec que el nostre model de societat, avalat ara mateix per més de 300 milions d'europes, és el més just i solidari. Si els valencians no veieren això com jo, buscaria majories suficients al si de l'esquerra.

—Parlant de primàries, un dels seus rivals, l'ex-ministre Antoni Asunción, ha dit recentment que si les guanyara reclamaria tutelar el programa electoral. Està d'acord amb aquesta proposta?

—El primer que ha de fer Asunción és guanyar les primàries. Si les guanya jo, el PSPV-PSOE tindrà un candidat i a més el secretari general i continuarem treballant d'acord amb els òrgans de direcció.

—Segons s'ha dit a la premsa vostè aniria molt per davant de Clementina Ródenas i Antoni Asunción en la intenció de vot a les primàries. Malgrat això en cas de perdre-les no tem que es reproduïen al si del seu partit episodis del passat?

—Mai no m'he fiat del que diu en la primera part de la pregunta... Amb les primàries hem fet una gran aposta que canvia el partit de baix cap a dalt. Els militants sense pressions ni condicionaments de cap tipus són els que han de decidir. Altres partits també fan primàries, a la seua manera, és clar. Per exemple el PP està fent primàries a Astúries...

—En la candidatura de Ródenas, molts hi veuen el vell aparell del PSPV-PSOE. No li incomoda gens ni mica que ni Ciprià Ciscar ni Joan Lerma s'hi hagen presentat?

—He arribat a un punt en la meua vida en què ja no m'incomoda res (Riu).

—Des de la dreta i des d'algunes troncs de l'opinió pública se'ls ha retret que el procés de primàries els ha apartat de fer una verdadera oposició a les Corts, se'ls ha reminat també que cap dels candidats que volen encapçalar la llista a la Generalitat siga membre de la cambra valenciana. Zaplana fins i tot ha arribat a dir no tenir interlocutor a les Corts amb qui parlar...

—Però... Zaplana, és un... membre del PP i no diu res d'original. Van per consignes.

—Diuen de vostè que potser és una de les persones del PSPV-PSOE amb unes conviccions esquerranes més fermes probablement pel seu origen social, per la seua trajectòria d'home fet a si mateix. Si és així, hem de pensar que millor vostè que ningú per en-

RAFA GIL

"Sempre he estat partidari del diàleg amb l'esquerra política i cultural. En el cas d'EU hem de respectar la seua manera d'entendre determinades qüestions i des de l'autonomia de cadascuna de les formacions polítiques propiciar el diàleg."

tendre's amb la resta de les forces de l'esquerra?

—Sempre he estat partidari del diàleg amb l'esquerra política i cultural. En el cas d'EU hem de respectar la seua manera d'entendre determinades qüestions i, partint de l'autonomia de cadascuna de les formacions polítiques, hem de propiciar el diàleg. He de dir que en l'època més dura de relacions entre Izquierda Unida i el PSOE, al País Valencià hi hagut un diàleg molt obert.

—D'ací un any vostè podria guanyar la Generalitat Valenciana. Del PP llavors heretaria Terra Mítica, la precarietat laboral del País Valencià, els atacs del complex mediàtic propietat de María Consuelo Reyna, una televisió valenciana econòmicament deficitària i castellanitzada, una sanitat pública en vies de privatització...

—Heretaré també el contracte amb Julio Iglesias... I no has dit l'herència més important: l'endeutament de la Generalitat. Dit això, llevat que vinguera una recessió econòmica d'ací un any, cosa que pot passar, crec que els eixos de govern són clars: polítiques d'ocupació que ajuden les empreses, duplicar la despesa pública en recerca i desenvolupament, explorar formes del repartiment de treball de forma consensuada i trobar nous jaciments d'ocupació, sobretot en l'escala local com fan a Europa, fer formació, acabar el mapa escolar, incrementar la despesa pública en l'estat de benestar, lluitar contra l'exclusió social i recuperar les senyes d'identitat del país... hi ha molta faena a fer.

—Permeta'm una indelicadesa. Tothom assegura que vostè és un corredor de fons. Amb tot, si el PSPV-PSOE perd les eleccions enfront del PP, ja tindrà corretja per aguantar quatre anys més en l'oposició?

—Em presente per guanyar les eleccions autonòmiques. Per a mi el País Valencià és estació de termini, no és de tornada per venir de Madrid ni d'anada per marxar cap a Madrid. Si no les guanya em quedaré per convèncer el poble valencià. Tinc resistència, tenacitat i conviccions.

Francesc Viadel

A Romero se li ha valorat la capacitat de resistència política. Mesos després del traumàtic Congrés de la Politècnica ha aconseguit encapçalar el procés de recuperació electoral del PSPV-PSOE. Romero ara s'ha proposat de guanyar el procés de primàries del PSPV-PSOE. De fet, algunes enquestes apunten que ell és el candidat favorit.